

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด
สัญจร” ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบาย

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินใช้จ่าย
ต่อเดือนที่ได้รับ สภาพครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ของกลุ่ม
ตัวอย่าง

3. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง

4. ความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ก่อนและหลังเข้าร่วม
โครงการของกลุ่มตัวอย่าง

5. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง

6. ทศนคติที่มีต่อยาเสพติด ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง

7. พฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการของกลุ่ม
ตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการ
ศึกษา เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ สภาพครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีการเปิดรับ
ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างกัน ใช้สถิติการหาค่า t-test และใช้วิธีการทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffé

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ใช้สถิติการหาค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา จะมีทัศนคติต่อยาเสพติดในทางที่เหมาะสมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ใช้สถิติการหาค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

สมมติฐานที่ 7 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา จะมีพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติดในทางที่ดีมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ใช้สถิติการหาค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1. การวิเคราะห์ด้านลักษณะทางประชากร

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ สภาพครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว ปรากฏผลดังนำเสนอในตารางที่ 3-9 ต่อไปนี้

- โรงเรียน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย	100	20
โรงเรียนหอวัง	100	20
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า	100	20
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ	100	20
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงพิทยาคม	100	20
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน มีจำนวนเท่ากันทุกโรงเรียน โรงเรียนละ 100 คน ตามที่กำหนดไว้

- เพศ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	223	44.6
หญิง	277	55.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ มีนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 55.4 และ 44.6 ตามลำดับ

- อายุ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 ปี	54	11.1
14 ปี	240	49.4
15 ปี	189	38.9
16 ปี	17	0.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าเมื่อจำแนกกลุ่มนักเรียนตามอายุ นักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งมีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีอายุ 15 ปี ร้อยละ 38.9 ส่วนนักเรียนอายุ 13 ปี กับนักเรียนอายุ 16 ปี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.1 และ 0.6 ตามลำดับ

- ระดับการศึกษา

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	42	8.4
มัธยมศึกษาปีที่ 2	39	7.8
มัธยมศึกษาปีที่ 3	315	63.0
มัธยมศึกษาปีที่ 4	38	7.6
มัธยมศึกษาปีที่ 5	32	6.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6	34	6.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 63.0

- เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ

เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	98	19.6
1,000-2,000 บาท	266	53.2
2,000-3,000 บาท	115	23.0
มากกว่า 3,001 บาท	21	4.2
รวม	500	100

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนเกินครึ่งหนึ่ง เป็นนักเรียนที่ได้รับเงินใช้จ่ายต่อเดือนระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมา คือนักเรียนที่ได้รับเงินใช้จ่ายต่อเดือนระหว่าง 2,000 – 3,000 และต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 23.0 และ 19.6 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีเงินใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 3,001 บาท มีสัดส่วนน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 4.2

- สภาพครอบครัว

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน	424	84.8
บิดาหรือมารดาหรือทั้งคู่มีคู่สมรสใหม่	5	1.0
บิดา-มารดา แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน	22	4.4
แยกกันอยู่คนละที่ เพราะหน้าที่การงาน	24	4.8
บิดาถึงแก่กรรม	22	4.4
มารดาถึงแก่กรรม	3	0.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 8 จำแนกตามสภาพครอบครัว พบว่า นักเรียนจำนวนมากที่สุดมีสภาพครอบครัวที่มีบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 84.8 นอกนั้นเป็นกลุ่มที่มีลักษณะทางครอบครัวที่แยกกันอยู่คนละที่ เพราะหน้าที่การงาน , บิดา-มารดา แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน , บิดาถึงแก่กรรม, บิดาหรือมารดาหรือทั้งคู่มีคู่สมรสใหม่ และมารดาถึงแก่กรรม จำนวนไม่มาก ต่ำกว่าร้อยละ 5

- ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ แม่ ลูก รักใคร่ช่วยเหลือกันดี	258	51.6
พ่อ-แม่/ผู้ปกครองทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ	2	0.4
ขัดแย้งกันบ้างบางครั้งแต่ยังรักกันดี	226	45.2
พ่อ-แม่ ผู้ปกครองใช้เวลาส่วนใหญ่ทำแต่งงาน	14	2.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 9 จำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่า นักเรียนเกินครึ่งหนึ่งมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่พ่อ แม่ ลูก รักใคร่ช่วยเหลือกันดี คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมา คือ กลุ่มที่พ่อ-แม่ขัดแย้งกันบ้างบางครั้ง แต่ยังรักกันดี ร้อยละ 45.2 ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

2. การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด สัญจร

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารล่วงหน้าเกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ที่จะเข้ามาทำกิจกรรมในโรงเรียน

การเปิดรับข่าวสารล่วงหน้า	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่งได้รับทราบในวันที่ทำกิจกรรม	91	18.2
รับทราบล่วงหน้า 1 วัน	130	26.0
รับทราบล่วงหน้า 2-4 วัน	117	23.4
รับทราบล่วงหน้า 5-7 วัน	45	9.0
รับทราบล่วงหน้า 8-10 วัน	22	4.4
ไม่เคยเลย	95	19.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 10 การเปิดรับข่าวสารล่วงหน้าของนักเรียน เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ที่จะเข้ามาทำกิจกรรมในโรงเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะได้รับทราบล่วงหน้าว่าจะมีการจัดกิจกรรมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร เพียง 1 วันก่อนที่จะมีโครงการ คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมา คือ รับทราบล่วงหน้า 2-4 วัน ร้อยละ 23.4 และส่วนที่เหลือคือ ไม่เคยทราบเลยและเพิ่งได้รับทราบในวันที่ทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ 18.2 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่รับทราบล่วงหน้า 8-10 วันนั้น มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4

**ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล
เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา**

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ครู-อาจารย์ประจำชั้น	254	51.4
ครูใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน	24	4.9
อาจารย์ฝ่ายปกครอง	-	-
เพื่อนๆ ในโรงเรียน	152	30.8
รุ่นพี่ รุ่นน้องในโรงเรียน	12	2.4
เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ	13	2.6
อื่นๆ (ไม่เคยทราบ)	39	7.9
รวม	500	100.0

ตารางที่ 11 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทราบว่าโครงการ จะเข้ามาจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน จากครู - อาจารย์ประจำชั้น คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาคือ เพื่อนๆ ในโรงเรียน ร้อยละ 30.8 ส่วนนักเรียนที่รับทราบจากเจ้าหน้าที่ของทางโครงการโดยตรงและรับทราบจากรุ่นพี่ หรือรุ่นน้องในโรงเรียน มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6 และ 2.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงผลการจัดอันดับสื่อที่มีผลต่อการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด หรือการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียน

สื่อ	จำนวน	ร้อยละ
อันดับที่ 1 โทรทัศน์	247	49.4
อันดับที่ 2 สมาชิกในครอบครัว	142	28.2
อันดับที่ 3 เพื่อน ญาติ คนรู้จัก	31	6.2

จากตารางที่ 12 สื่อที่นักเรียนระบุว่า มีผลต่อการเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด หรือการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด เรียงตามจำนวนที่มีผู้ระบุมากไปน้อย คือ สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ มีผู้ระบุ ร้อยละ 49.4 รองลงมา คือ สื่อบุคคลประเภทสมาชิกในครอบครัวและสื่อบุคคลประเภทเพื่อน ญาติ คนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 28.2 และ 6.2 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ย จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารที่เกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อประเภทต่างๆ

สื่อ	บ่อยมากที่สุด (ร้อยละ)	บ่อยมาก (ร้อยละ)	บ่อยปานกลาง (ร้อยละ)	บ่อยน้อย (ร้อยละ)	บ่อยน้อยที่สุด (ร้อยละ)	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
สื่อมวลชน							3.48	ปานกลาง
1.โทรทัศน์	323 (64.6)	136 (27.2)	29 (5.8)	4 (0.8)	8 (1.6)	500 (100.0)	4.52	สูงมาก
2.วิทยุ	22 (4.4)	194 (38.8)	200 (40.0)	72 (14.4)	12 (2.4)	500 (100.0)	3.28	ปานกลาง
3.หนังสือพิมพ์	73 (14.6)	197 (39.4)	167 (33.4)	60 (12.0)	3 (0.6)	500 (100.0)	3.55	สูง
4.นิตยสาร	7 (1.4)	46 (9.2)	167 (33.4)	228 (45.6)	52 (10.4)	500 (100.0)	2.46	ปานกลาง
สื่อเฉพาะกิจ							3.20	ปานกลาง
5.นิทรรศการ	91 (18.2)	199 (39.8)	143 (28.6)	63 (12.6)	4 (0.8)	500 (100.0)	3.62	สูง
6.โปสเตอร์	59 (11.8)	162 (32.4)	189 (37.8)	84 (16.8)	6 (1.2)	500 (100.0)	3.37	ปานกลาง
7.แผ่นพับ	37 (7.4)	117 (23.4)	183 (36.6)	119 (23.8)	44 (8.8)	500 (100.0)	2.97	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สื่อ	บ่อยมากที่สุด (ร้อยละ)	บ่อยมาก (ร้อยละ)	บ่อยปานกลาง (ร้อยละ)	บ่อยน้อย (ร้อยละ)	บ่อยน้อยที่สุด (ร้อยละ)	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
8.ป้ายกลาง แจ้ง	43 (8.6)	131 (26.2)	191 (38.2)	104 (20.8)	31 (6.2)	500 (100.0)	3.10	ปานกลาง
9.อินเตอร์เน็ต	19 (3.8)	110 (22.0)	182 (36.4)	108 (21.6)	81 (16.2)	500 (100.0)	2.75	ปานกลาง
10.กิจกรรม เพื่อรณรงค์ ต่อต้านยา เสพติดตาม ศูนย์การค้า หรือ ชุมชน ต่างๆ	65 (13.0)	184 (36.8)	151 (30.2)	100 (20.0)	0 (0.0)	500 (100.0)	3.43	ปานกลาง
11.การจัด คอนเสิร์ต เพื่อรณรงค์ ต่อต้านยา เสพติดตาม ศูนย์การค้า หรือชุมชน ต่างๆ	43 (8.6)	168 (33.6)	151 (30.2)	122 (24.4)	16 (3.2)	500 (100.0)	3.20	ปานกลาง
สื่อบุคคล							2.88	ปานกลาง
13.สมาชิกใน ครอบครัว	209 (41.8)	160 (32.0)	81 (16.2)	36 (7.2)	14 (2.8)	500 (100.0)	4.04	สูง
14.เพื่อน / คน รู้จัก	102 (20.4)	161 (32.2)	163 (32.6)	65 (13.0)	9 (1.8)	500 (100.0)	3.56	สูง
15.ครู อาจารย์	152 (30.4)	216 (43.2)	97 (19.4)	27 (5.4)	8 (1.6)	500 (100.0)	3.95	สูง
16.ตำรวจ / ทหาร	62 (12.4)	80 (16.0)	150 (30.0)	162 (32.4)	46 (9.2)	500 (100.0)	2.90	ปานกลาง
รวม							3.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อแต่ละประเภท พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด สถานการณ์ ปัญหายาเสพติด แนวทางการแก้ไขปัญหา การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อประเภทอื่นๆ รองลงมา ได้แก่ สื่อบุคคลประเภทสมาชิกในครอบครัวและสื่อบุคคลประเภทครู-อาจารย์ ส่วนอันที่ปิดรับน้อยที่สุด เป็นสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.38 โดยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมา คือ สื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.20 และ 2.88 ตามลำดับ ซึ่งมีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

เมื่อนำการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อประเภทต่างๆ มาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับต่ำมาก ต่ำ ปานกลาง สูง และสูงมาก ตามเกณฑ์การคิดคะแนนที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 14 นี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของการเปิดรับ จำแนกตามระดับ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจและ สื่อบุคคล	สื่อมวลชน		สื่อเฉพาะกิจ		สื่อบุคคล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำมาก	7	1.4	73	14.6	8	1.6
ต่ำ	216	43.2	48	9.6	112	22.4
ปานกลาง	249	49.8	67	13.4	291	58.2
สูง	17	3.4	175	35.0	76	15.2
สูงมาก	11	2.2	137	27.4	5	1.0
รวม	500	100.0	500	100.0	500	100.0
ค่าเฉลี่ย	3.48		3.20		2.88	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.68		1.37		0.69	
ระดับการเปิดรับข่าวสาร	ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง	

จากตารางที่ 14 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจาก สื่อมวลชน และสื่อบุคคลอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ โดยมีนักเรียนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับสูงและสูงมากรวมกัน

4. การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของความรู้ จำแนกตามการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนสัญจร ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ความรู้เกี่ยวกับ โครงการทูตเยาวชนสัญจร	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
1.หน่วยงานใดเป็นเจ้าของ “โครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร”	116 (23.2)	0.23	321 (64.2)	0.64
2.ข้อใดคือ วัตถุประสงค์ของโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร	185 (37.0)	0.37	174 (34.8)	0.35
3.ใครเป็นศิลปินดารานักร้อง ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดประจำปี พ.ศ.2544	403 (80.6)	0.81	427 (85.4)	0.85
4.เกณฑ์สำคัญในการคัดเลือก ศิลปิน ดารา-นักร้อง ในโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจรคือข้อใด	465 (93.0)	0.93	425 (85.0)	0.85
5.หน้าที่สำคัญของทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดที่ได้รับการแต่งตั้งคือข้อใด	336 (67.2)	0.67	334 (68.8)	0.69
6.เราสามารถแจ้งเบาะแส พื้นที่ค้ายาเสพติดหรือเสพยาเสพติดได้ที่ใด	205 (41.0)	0.41	205 (41.0)	0.41
รวม		3.42		3.79

จากตารางที่ 15 พบว่า จากคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร จำนวน 6 ข้อ ในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโครงการนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงการในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 โดยหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องมากที่สุดคือข้อ 4 และข้อ 3 ที่ถามถึงเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกศิลปินดารานักร้องในโครงการ และใครที่เป็นศิลปินดารานักร้องที่โครงการแต่งตั้งให้เป็นทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดประจำปี พ.ศ.2544 คิดเป็นร้อยละ 93.0 และ 80.6 ตามลำดับ

ส่วนหัวข้อที่นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 1 ที่ถามถึงหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 23.2

ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ในภาพรวมนักเรียนสามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโครงการได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 จากเดิมค่าเฉลี่ย 3.42

เมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับโครงการภายหลังเข้าร่วมโครงการเป็นรายข้อแล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในข้อที่ 1 ที่ถามถึงหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร คิดเป็นร้อยละ 64.2 จากเดิมร้อยละ 23.2

ส่วนหัวข้อที่ 3 และ 5 ที่ถามถึงใครเป็นศิลปินดารานักร้องที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดประจำปี พ.ศ.2544 และหน้าที่ของทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดที่ได้รับการแต่งตั้ง ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการนักเรียนสามารถตอบถูกเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จากร้อยละ 80.6 เป็น 85.4 และจาก 67.2 เป็น 68.8 ตามลำดับ

สำหรับหัวข้อที่ 2 และ 4 ที่ถามถึงวัตถุประสงค์ของโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร และเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกศิลปินดารานักร้องในโครงการ ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการนักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องน้อยลง

ส่วนคำถามหัวข้อที่ 6 ที่ถามถึงสถานที่รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดคือที่ใด นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องทั้งก่อนและหลังเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 41.0

เมื่อนำผลของการวิจัยในส่วนของความรู้ เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด สัญจร มาจัดแบ่งระดับเป็น 3 ระดับ คือ มีความรู้ในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง ตามเกณฑ์การ แบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 16 นี้

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อย และค่าเฉลี่ยของนักเรียน จำแนกตามการเปรียบเทียบระดับ ความรู้เกี่ยวกับโครงการเยาวชนทูตสัญจร

ระดับความรู้เกี่ยวกับ โครงการทูตเยาวชนต่อต้าน ยาเสพติดสัญจร	ก่อน			หลัง		
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ต่ำ	109	21.8	3.42	76	15.2	3.79
ปานกลาง	306	61.2		247	49.4	
สูง	85	17.0		177	35.4	
รวม	500	100.0		500	100	
ระดับความรู้ก่อนเข้าร่วมโครงการ = ปานกลาง						
ระดับความรู้หลังเข้าร่วมโครงการ = ปานกลาง						

จากตารางที่ 16 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้าน ยาเสพติดสัญจร ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการ ในระดับปานกลาง คือ ค่าเฉลี่ยของระดับความ รู้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 3.42 เป็น 3.79 เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ จะเห็นว่านักเรียนที่ความรู้ สูงขึ้นจาก ร้อยละ 17.0 เป็นร้อยละ 35.4

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม ของความรู้เกี่ยวกับโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด สัญจร พบว่าทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงการอยู่ในระดับ ปานกลาง

5. การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของความรู้ จำแนกตามการ
เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
ทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย X	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย X
1. ปัญหายาเสพติดมีผลกระทบต่อความ มั่นคงของชาติ อย่างไร	296 (59.2)	0.59	259 (51.8)	0.52
2. ความหมายของยาเสพติด ตรงกับ ข้อใด	339 (79.8)	0.80	412 (82.4)	0.82
3. อาการของผู้ที่ติดยาเสพติด คือข้อใด	308 (61.6)	0.62	387 (77.4)	0.77
4. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่ออาการของ ผู้ที่ติดยาเสพติด	265 (53.0)	0.53	332 (66.4)	0.66
5. แอมเฟตามีน หรือ “ยาบ้า” จัดเป็น ยาเสพติดประเภทใด	357 (71.4)	0.71	376 (75.2)	0.75
6. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับปัญหายาเสพ ติด	384 (76.8)	0.77	408 (81.6)	0.82
7. ข้อใดคืออาการทรมานจากการขาดยา เสพติด	333 (66.6)	0.67	356 (71.2)	0.71
8.อาการดื้อยา หมายถึงข้อใด	276 (55.2)	0.55	308 (61.6)	0.62
9. ข้อใดไม่ใช่ การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ และพฤติกรรมของผู้ที่ติดยาเสพติด	389 (77.8)	0.78	395 (79.0)	0.79
10.ผู้ที่ครอบครองเพื่อจำหน่าย เฮโรอีน (ผงขาว) หรือแอมเฟตามีน (ยาบ้า) คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกิน100 กรัม มีโทษสถานใด	162 (32.4)	0.32	203 (40.6)	0.41
รวม		6.34		6.87

จากตารางที่ 17 พบว่าจากคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 10 ข้อ ในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 6.34 โดยหัวข้อที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง 3 อันดับแรกคือ ข้อที่ 2 , 9 และ 6 ที่ถามถึงความหมายหรือคำจำกัดความของยาเสพติด , การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและพฤติกรรมของผู้ที่ติดยาเสพติด และคำถามเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด คิดเป็นร้อยละของผู้ตอบถูก 79.8 , 77.8 และ 76.8 ตามลำดับ

ส่วนหัวข้อที่นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องน้อยที่สุด คือข้อ 10 ที่ถามถึงโทษของผู้ที่ครอบครองเพื่อจำหน่ายเฮโรอีน (ผงขาว) หรือแอมเฟตามีน (ยาบ้า) เกิน 100 กรัม จะมีโทษสถานใด คิดเป็นร้อยละ 32.4

ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ในภาพรวมนักเรียนสามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 6.87 โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดิม 6.34

และเมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดภายหลังเข้าร่วมโครงการเป็นรายข้อแล้ว พบว่านักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ยกเว้นแต่ข้อคำถามที่ 1 ที่ถามถึงปัญหาเสพติดมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติอย่างไร นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องลดลง คิดเป็นร้อยละ 51.8 โดยนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งยังคงไม่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ถูกต้อง

ส่วนคำถามที่ 10 เกี่ยวกับโทษของผู้ที่ครอบครองเพื่อจำหน่ายเฮโรอีน(ผงขาว) หรือแอมเฟตามีน(ยาบ้า) เกิน 100 กรัม มีโทษสถานใด พบว่าภายหลังเข้าร่วมโครงการนักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้นเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.6 จากเดิม 32.4

เมื่อนำผลของการวิจัยในส่วนของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มาจัดแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ คือ มีความรู้ในระดับต่ำมาก ต่ำ ปานกลาง สูง และสูงมาก ตามเกณฑ์การแบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 18 นี้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของความรู้จำแนกตามการ
เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ระดับความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติด	ก่อน			หลัง		
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ต่ำมาก	19	3.8	6.34	24	4.8	6.87
ต่ำ	87	17.4		46	9.2	
ปานกลาง	123	24.6		98	19.6	
สูง	184	36.8		212	42.4	
สูงมาก	87	17.4		120	24.0	
รวม	500	100.0		500	100.0	
ระดับความรู้ก่อนเข้าร่วมโครงการ = ปานกลาง						
ระดับความรู้หลังเข้าร่วมโครงการ = ปานกลาง						

จากตารางที่ 18 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมา มีความรู้ในระดับสูงมาก ร้อยละ 24.0 โดยมีนักเรียนเพียงเล็กน้อยที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 9.2 และ 4.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร โดยหลังเข้าร่วมโครงการ ความรู้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

6. การวิเคราะห์ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อยาเสพติด

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด	ระดับของทัศนคติ ก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความหมาย ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
1. ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่คนส่วนน้อยในสังคมให้ความสนใจ (เชิงลบ)	84 (16.8)	120 (24.0)	75 (15.0)	148 (29.6)	73 (14.6)	3.00	ไม่แน่ใจ	
2. ยาเสพติดไม่ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ได้ (เชิงบวก)	268 (53.6)	74 (14.8)	53 (10.6)	80 (16.0)	25 (5.0)	4.01	เห็นด้วย	
3. ผู้ที่เสพยาเสพติดเพียงครั้งคราว จะดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข สุขภาพไม่เปลี่ยนแปลง หรือมีสิ่งผิด (เชิงลบ)	6 (1.2)	40 (8.0)	165 (33.0)	126 (25.2)	163 (32.6)	3.81	ไม่เห็นด้วย	
4. ผู้ที่ติดยาเสพติดสามารถรักษาให้หายขาดได้ (เชิงบวก)	162 (32.4)	227 (45.4)	79 (15.8)	21 (4.2)	11 (2.2)	4.03	เห็นด้วย	
5. การทดลองเสพยา ถือว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยรุ่น การเสพยาเพียง 1-2 ครั้งไม่ทำให้เสียหายอะไร (เชิงลบ)	4 (0.8)	22 (4.4)	65 (13.0)	164 (32.8)	245 (49.0)	4.25	ไม่เห็นด้วย	
6. ปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องไกลตัว และไม่ส่งผลกระทบต่อเราโดยตรง ดังนั้น เราไม่ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษจนเกินไป เพราะยังมีปัญหาอื่นๆ ที่รุนแรงและนำให้ความสำคัญมากกว่า (เชิงลบ)	16 (3.2)	57 (11.4)	45 (9.0)	193 (38.6)	189 (37.8)	3.96	ไม่เห็นด้วย	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด	ระดับของทัศนคติ ก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
7.สังคมไม่ควรให้โอกาสผู้ ที่เคยติดยาเสพติดที่ กลับตัวกลับใจ เพราะ คนพวกนี้เชื่อไม่ได้และ อาจกลับมาสร้าง ปัญหาให้แก่สังคมอีก (เชิงลบ)	8 (1.6)	49 (9.8)	38 (7.6)	143 (28.6)	262 (52.4)	4.20	ไม่เห็น ด้วย	
8. การรณรงค์ต่อต้านยา เสพติด เป็นเรื่องที่ไม่ สามารถปราบปรามยา เสพติดให้หมดไปจาก สังคมได้ (เชิงลบ)	24 (4.8)	44 (8.8)	162 (32.4)	179 (35.8)	91 (18.2)	3.54	ไม่เห็น ด้วย	
9. กฎหมายลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดควรถึง ขั้นปัญหาชีวิต (เชิง บวก)	246 (49.2)	210 (42.0)	24 (4.8)	3 (0.6)	17 (3.4)	4.33	เห็นด้วย	
10. เพื่อให้การแก้ปัญหา ยาเสพติดประสบความสำเร็จ ต้องได้รับความ ร่วมมือจากทุกคนทุก ฝ่ายและทุกหน่วยงาน ในการช่วยกันต่อต้าน ยาเสพติด (เชิงบวก)	398 (79.6)	87 (17.4)	13 (2.6)	2 (0.4)	0 (0.0)	4.76	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
11. การลงโทษที่รุนแรง จะ ช่วยลดปัญหา ยาเสพติดลงได้ (เชิงบวก)	159 (31.8)	215 (43.0)	87 (17.4)	36 (7.2)	3 (0.6)	3.98	เห็นด้วย	
12. ยาเสพติดเป็นทางเลือก หนึ่ง เมื่อมีความ กลัวและไม่สามารถจะ ปรึกษาใครได้ (เชิงลบ)	0 (0.0)	96 (19.2)	105 (21.0)	99 (19.8)	200 (40.0)	3.81	ไม่เห็น ด้วย	

ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 3.93 (ทัศนคติเหมาะสมอยู่ในระดับสูง)

จากตารางที่ 19 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เหมาะสม ก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.93 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดทัศนคติทั้งสิ้น 12 ข้อ

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อยาเสพติดในแต่ละข้อแล้ว พบว่า หัวข้อที่นักเรียนจำนวนมากมีทัศนคติที่เหมาะสมอย่างยิ่ง 3 อันดับแรก คือ 1)นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่าเพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดประสบความสำเร็จ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคนทุกฝ่ายและทุกหน่วยงาน ในการช่วยกันต่อต้านยาเสพติด ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.76 2)นักเรียนเห็นด้วยว่ากฎหมายลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดควรถึงขั้นประหารชีวิต และ 3)ผู้ที่ติดยาเสพติดสามารถรักษาให้หายขาดได้ มีค่าเฉลี่ย 4.33 และ 4.03 ตามลำดับ ส่วนหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อยที่สุดนั้น คือ หัวข้อที่ 11 ได้แก่ การลงโทษที่รุนแรง จะช่วยลดปัญหายาเสพติดลงได้

สำหรับหัวข้อทัศนคติต่อยาเสพติดในทางลบนั้น หัวข้อที่นักเรียนมีทัศนคติไม่เห็นด้วยจำนวนมากที่สุด คือ การทดลองเสพยาเสพติดถือว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยรุ่น การเสพเพียงครั้งสองครั้งไม่ทำให้เสียหายแต่อย่างไร รองลงมาคือ นักเรียนไม่เห็นด้วยกับทัศนคติที่ว่าสังคมไม่ควรให้โอกาส ผู้ที่เคยติดยาเสพติดที่กลับตัวกลับใจ เพราะคนพวกนี้เชื่อไม่ได้ และอาจกลับมาสร้างปัญหาให้แก่สังคมอีก นอกจากนี้ยังมีความไม่เห็นด้วยต่อข้อความที่เป็นลบอื่นๆ ได้แก่ ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่คนส่วนน้อยในสังคมให้ความสนใจ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมให้ความสนใจต่อปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร

ตารางที่ 20 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติ จำแนกตาม ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด	ระดับของทัศนคติ หลังเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
1.ปัญหายาเสพติดเป็น ปัญหาที่คนส่วนน้อยใน สังคมให้ความสนใจ (เชิงลบ)	56 (11.2)	63 (12.6)	96 (19.2)	148 (29.6)	137 (27.4)	3.49	ไม่แน่ใจ	
2. ยาเสพติดไม่ช่วยผ่อน คลายความทุกข์ได้ (เชิงบวก)	345 (69.0)	63 (12.6)	26 (5.2)	15 (3.0)	51 (10.2)	4.27	เห็นด้วย	
3. ผู้ที่เสพยาเสพติดเพียง ครั้งคราว จะดำรงชีวิต ได้อย่างปกติ สุขภาพ ไม่เปลี่ยนแปลงหรือมี สิ่งผิดปกติใดๆ (เชิงลบ)	14 (2.8)	35 (7.0)	69 (13.8)	131 (26.2)	251 (50.2)	4.14	ไม่เห็น ด้วย	
4. ผู้ที่ติดยาเสพติด สามารถรักษาให้หาย ขาดได้ (เชิงบวก)	199 (39.8)	188 (37.6)	72 (14.4)	21 (4.2)	20 (4.0)	4.05	เห็นด้วย	
5. การทดลองเสพยาถือว่า เป็นเรื่องปกติสำหรับวัย รุ่น การเสพเพียง 2 ครั้ง ไม่ทำให้เสียหายอะไร (เชิงลบ)	12 (2.4)	18 (3.6)	21 (4.2)	82 (16.4)	367 (73.4)	4.55	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
6.ปัญหายาเสพติดเป็น เรื่องไกลตัว และไม่ส่ง ผลกระทบต่อเราโดย ตรง ดังนั้น เราไม่ควร ให้ความสำคัญเป็น พิเศษจนเกินไป เพราะ ยังมีปัญหาอื่นๆ ที่รุนแรง และน่าให้ความ สำคัญมากกว่า (เชิง บวก)	16 (3.2)	14 (2.8)	58 (11.6)	159 (31.8)	253 (50.6)	4.24	ไม่เห็น ด้วย	

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด	ระดับของทัศนคติ หลังเข้าร่วมโครงการ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย ทัศนคติ
7. สังคมไม่ควรให้โอกาสผู้ ที่เคยติดยาเสพติดที่ กลับตัวกลับใจ เพราะ คนพวกนี้เชื่อไม่ได้และ อาจกลับมาสร้าง ปัญหาให้แก่สังคมอีก (เชิงลบ)	4 (0.8)	47 (9.4)	71 (14.2)	156 (31.2)	222 (44.4)	4.09	ไม่เห็น ด้วย
8. การรณรงค์ต่อต้านยา เสพติด เป็นเรื่องที่ไม่ สามารถปราบปรามยา เสพติดให้หมดไปจาก สังคมได้ (เชิงลบ)	32 (6.4)	51 (10.2)	139 (27.8)	164 (32.8)	114 (22.8)	3.55	ไม่เห็น ด้วย
9. กฎหมายลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดควรถึง ขั้นปัญหาชีวิต (เชิงบวก)	269 (53.8)	139 (27.8)	80 (16.0)	3 (0.6)	9 (1.8)	4.32	เห็นด้วย
10. เพื่อให้การแก้ปัญหา ยาเสพติดประสบความสำเร็จ ต้องได้รับความ ร่วมมือจากทุกคนทุก ฝ่ายและทุกหน่วยงาน ในการช่วยกันต่อต้าน ยาเสพติด (เชิงบวก)	409 (81.8)	51 (10.2)	24 (4.8)	8 (1.6)	8 (1.6)	4.69	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. การลงโทษที่รุนแรง จะ ช่วยลดปัญหาเสพติด ได้ (เชิงบวก)	166 (33.2)	161 (32.2)	129 (25.8)	25 (5.0)	19 (3.8)	3.87	เห็นด้วย
12. ยาเสพติดเป็นทางเลือก หนึ่ง เมื่อมีความกลัว ใจและไม่สามารถจะ ปรึกษาใครได้ (เชิงลบ)	9 (1.8)	21 (4.2)	54 (10.8)	85 (17.0)	331 (66.2)	4.42	ไม่เห็น ด้วย

ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 4.05 (ทัศนคติเหมาะสมอยู่ในระดับสูง)

จากตารางที่ 20 พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่เหมาะสมต่อยาเสพติดอยู่ในระดับเห็นด้วย ภายหลังจากการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร ค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.05 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการเล็กน้อย ($X = 3.93$)

และเมื่อพิจารณาทัศนคติต่อยาเสพติดในทางบวกในแต่ละข้อนั้น พบว่า หัวข้อที่นักเรียนจำนวนมากมีทัศนคติในทางบวกต่อยาเสพติดมากเป็นอันดับที่ 1 และ 2 ยังคงเป็นหัวข้อเดิม ได้แก่ 1) เพื่อให้การแก้ปัญหาเสพติดประสบความสำเร็จ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคนทุกฝ่าย และทุกหน่วยงาน ในการช่วยกันต่อต้านยาเสพติด และ 2) กฎหมายลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติด ควรถึงขั้นประหารชีวิต มีค่าเฉลี่ย 4.69 และ 4.32 ตามลำดับ ซึ่งเป็นทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และระดับเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ในส่วนของหัวข้อที่นักเรียนจำนวนมากมีทัศนคติในทางบวกต่อยาเสพติดมากในอันดับที่ 3 คือ หัวข้อที่ 3 ได้แก่ ยาเสพติดไม่ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ลงได้ ค่าเฉลี่ย 4.27 ซึ่งเป็นทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว และที่ว่าการลงโทษที่รุนแรงจะช่วยลดปัญหาเสพติดลงได้ เป็นหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการลงโทษที่รุนแรงจะช่วยลดปัญหาเสพติดลงได้

สำหรับทัศนคติต่อยาเสพติดในทางลบนั้น นักเรียนจำนวนมากที่สุดมีทัศนคติไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตามการทดลองเสพยาเสพติดถือว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยรุ่น การเสพเพียงครั้งสองครั้งไม่ทำให้เสียหายแต่อย่างไร รองลงมาคือ ยาเสพติดเป็นทางเลือกหนึ่ง เมื่อมีความมกุ่มใจและไม่สามารถจะปรึกษาใครได้ นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว และนักเรียนไม่แน่ใจว่าปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่คนส่วนน้อยในสังคมให้ความสนใจ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติ จำแนกตามระดับทัศนคติต่อยาเสพติดตามโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ระดับทัศนคติต่อ ยาเสพติด	ก่อน			หลัง		
	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16 (3.2)	3.93	0.87	13 (2.6)	4.05	0.82
ไม่เห็นด้วย	10 (2.0)			6 (1.2)		
ไม่แน่ใจ	76 (15.2)			43 (8.6)		
เห็นด้วย	274 (54.8)			270 (54.0)		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	112 (22.4)			116 (23.2)		
รวม	500 (100.0)			500 (100.0)		
ระดับทัศนคติก่อนเข้าร่วมโครงการ = ทัศนคติเหมาะสมอยู่ในระดับสูง						
ระดับทัศนคติหลังเข้าร่วมโครงการ = ทัศนคติเหมาะสมอยู่ในระดับสูง						

จากตารางที่ 21 พบว่าภายหลังการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร นักเรียนส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่ง มีทัศนคติเหมาะสมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.05 เป็นค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการเล็กน้อย ($X = 3.93$)

โดยสรุปจากค่าเฉลี่ยโดยรวม พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในทางที่เหมาะสมต่อยาเสพติด ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

7. การวิเคราะห์พฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดของกลุ่มอย่าง

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมจำแนกตาม
พฤติกรรมกำบัง และต่อต้านยาเสพติดก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชน
ต่อต้านยาเสพติดสัญจร

พฤติกรรมกำบัง และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย พฤติ กรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
1. ท่านใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ เช่น ทำงาน อดิเรก หรือทำ กิจกรรม นันทนาการต่างๆ ที่สร้างสรรค์ (เชิงบวก)	164 (32.8)	208 (41.6)	119 (23.8)	9 (1.8)	0 (0.0)		4.05	ทำค่อนข้าง มาก
2. ท่านติดตามข่าว สารให้ความสนใจ ต่อสถานการณ์ ปัญหาเสพติด ตามข่าวในสื่อ ต่างๆ (เชิงบวก)	57 (11.4)	173 (34.6)	235 (47.0)	32 (6.4)	3 (0.6)		3.50	ทำค่อนข้าง มาก
3. เมื่อท่านมีปัญหา หรือข้อสงสัย เกี่ยวกับปัญหา หรือแนวทางใน การป้องกันยา เสพติด ท่านจะ หาคำตอบ โดย การถามผู้รู้หรือ ผู้เชี่ยวชาญ (เชิงบวก)	52 (10.4)	92 (18.4)	242 (48.4)	86 (17.2)	28 (5.6)		3.11	ทำบ้าง
4. ท่านจะเข้าร่วม กิจกรรมรณรงค์ ต่อต้านยาเสพติด ทุกครั้งที่มีโอกาส (เชิงบวก)	91 (18.2)	94 (18.8)	217 (43.4)	72 (14.4)	26 (5.2)		3.30	ทำบ้าง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย พฤติ กรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้างมาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
5. หากท่านทราบ เบาะแสเกี่ยวกับการ การค้า หรือการ เสพยาเสพติด ท่านจะแอบแจ้ง เบาะแสให้กับ ทางเจ้าหน้าที่ได้ รับทราบ โดยไม่ ลี้ลับต่ออันตราย ที่จะเกิดขึ้น เพราะถือว่าเป็น การช่วยเหลือ สังคมให้ดีขึ้น (เชิงบวก)	69 (13.8)	106 (21.2)	150 (30.0)	59 (11.8)	116 (23.2)	2.91	ทำบ้าง	
6. ถ้าท่านมีโอกาสได้ ลองเสพยา ท่าน จะลองสักครั้ง เพื่อให้รู้ถึงโทษ พิษภัยของยาเสพติด ด้วยตัวของ ท่านเอง (เชิงลบ)	14 (2.8)	4 (0.8)	53 (10.6)	18 (3.6)	411 (82.2)	4.62	ไม่ได้ ทำเลย	
7. หากมีโอกาสและ เพื่อนสนิท ชัก ชวนให้ท่านค้ายา เสพติด ท่าน อาจร่วมค้ายา เสพติดกับเพื่อน ท่าน เพราะถือ เป็นทางหารายได้ ให้ครอบครัวอีก ทางหนึ่ง (เชิงลบ)	0 (0.0)	27 (5.4)	33 (6.6)	6 (1.2)	434 (86.8)	4.69	ไม่ได้ ทำเลย	
8. บางครั้งบางครั้ง ที่ท่านต้องเรียน หนัก ท่านอาจพึ่ง ยาขยัน หรือยา บ้าบ้าง เพื่อ	15 (3.0)	7 (1.4)	29 (5.8)	13 (2.6)	436 (87.2)	4.70	ไม่ได้ ทำเลย	

ตารางที่ 22 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
ให้ท่านทำงานได้ มากขึ้นตามที่ เพื่อน ๆ แนะนำ และจะได้ทำงาน เสร็จตามเวลาที่ กำหนด (เชิงลบ)								
9. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และไม่เสพยาเสพ ติดโดยเด็ดขาด (เชิงบวก)	369 (73.8)	42 (8.4)	37 (7.4)	16 (3.2)	36 (7.2)	4.38	ทำค่อนข้าง มาก	
10. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และชักชวนเพื่อน ให้ทำกิจกรรม อย่างอื่นแทน (เชิงบวก)	270 (54.0)	118 (23.6)	73 (14.6)	17 (3.4)	22 (4.4)	4.19	ทำค่อนข้าง มาก	
11. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และเลิกคบเพื่อน คนนี้ไปเลย (เชิง ลบ)	147 (29.4)	112 (22.4)	119 (23.8)	66 (13.2)	56 (11.2)	2.54	ทำบ้าง	
12. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ตอบตกลงตามคำ ชวน เพราะกลัว เพื่อนจะไม่ให้เข้า กลุ่ม (เชิงลบ)	10 (2.0)	5 (1.0)	24 (4.8)	32 (6.4)	429 (85.8)	4.73	ไม่ได้ทำเลย	

พฤติกรรมป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ						ค่า เฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้างมาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
13. หากคนในครอบครัวของท่านติดยาเสพติด ท่านจะพาไปบำบัดรักษาที่สถานบำบัด โดยไม่เอาต่อสังคมรอบข้าง (เชิงบวก)	285 (57.0)	114 (22.8)	53 (10.6)	6 (1.2)	42 (8.4)	4.19	ทำค่อนข้างมาก	

ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 3.83 (พฤติกรรมพึงกระทำอยู่ในระดับสูง)

จากตารางที่ 22 พบว่าก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจรนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมพึงกระทำอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.83 คือ มีการทำค่อนข้างมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ 1)นักเรียนจะไม่ทำเลยหากเพื่อนชักชวนให้เสพยาเสพติด โดยไม่กลัวเพื่อนจะไม่ให้เข้ากลุ่ม 2)บางครั้งบางคราวที่ต้องเรียนหนังสือหนัก ก็จะไม่พึ่งยาขยันหรือยาบ้าบ้าง เพื่อให้ทำงานได้มากขึ้นจะได้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด และ 3)หากมีโอกาสและเพื่อนสนิทชักชวนให้ท่านค้ายาเสพติด ก็จะไม่ร่วมค้ายาเสพติดกับเพื่อนท่าน เพราะถือเป็นทางหารายได้ให้ครอบครัวอีกทางหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยที่ 4.73 , 4.70 และ 4.69 ตามลำดับ

สำหรับหัวข้อที่ว่าหากเพื่อนชักชวนให้เสพยาเสพติด จะปฏิเสธคำชวนและเลิกคบเพื่อนคนนี้ไปเลย นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ทำหรือนำไปปฏิบัติเพราะเป็นแนวทางการปฏิเสธการชักชวนให้เสพยาเสพติดที่ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติ อันอาจทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกันได้ สำหรับหัวข้อที่ทำบ้างและไม่ได้ทำบ้าง ได้แก่ 1) หากทราบเบาะแสเกี่ยวกับการค้าหรือเสพยาเสพติด ท่านจะแจ้งเบาะแสให้กับทางเจ้าหน้าที่ให้รับทราบ โดยไม่ลังเลต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้น เพราะถือว่าเป็นการช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้น 2) เมื่อท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับปัญหาหรือแนวทางในการป้องกันยาเสพติด ท่านจะหาคำตอบโดยการถามผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ และ 3) ท่านจะเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทุกครั้งที่มีโอกาส

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม จำแนกตาม
พฤติกรรมกรป้องกัน และต่อต้านเสพติด หลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชน
ต่อต้านยาเสพติดสัญจร

พฤติกรรมกรป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมหลังเข้าร่วมโครงการ						ค่า เฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
1. ท่านใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ เช่น ทำงาน อดิเรกหรือทำกิจ กรรมนันทนาการ ต่างๆ ที่สร้าง สรรค์ (เชิงบวก)	182 (36.4)	215 (43.0)	95 (19.0)	2 (0.4)	6 (1.2)	4.12	ทำค่อนข้าง มาก	
2. ท่านติดตามข่าว สารให้ความสนใจ ต่อสถานการณ์ ปัญหาเสพติด ตามข่าวในสื่อ ต่างๆ (เชิงบวก)	44 (8.8)	122 (24.4)	277 (55.4)	49 (9.8)	8 (1.6)	3.24	ทำบ้าง	
3. เมื่อท่านมีปัญหา หรือข้อสงสัย เกี่ยวกับปัญหา หรือแนวทางใน การป้องกันยา เสพติด ท่านจะ หาคำตอบ โดย การถามผู้รู้หรือ ผู้เชี่ยวชาญ (เชิงบวก)	59 (11.8)	103 (20.6)	202 (40.4)	109 (21.8)	27 (5.4)	3.12	ทำบ้าง	
4. ท่านจะเข้าร่วมกิจกรรม รณรงค์ ต่อต้านยาเสพติด ทุกครั้งที่มีโอกาส (เชิงบวก)	67 (13.4)	101 (20.2)	199 (39.8)	117 (23.4)	16 (3.2)	3.16	ทำบ้าง	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมหลังเข้าร่วมโครงการ						ค่า เฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
5. หากท่านทราบ เบาะแสเกี่ยวกับ การค้า หรือการ เสพยาเสพติด ท่านจะแอบแจ้ง เบาะแสให้กับ ทางเจ้าหน้าที่ได้ รับทราบ โดยไม่ ลังเลต่ออันตราย ที่จะเกิดขึ้น เพราะถือว่าเป็น การช่วยเหลือ สังคมให้ดีขึ้น (เชิงบวก)	106 (21.2)	113 (22.6)	139 (27.8)	56 (11.2)	86 (17.2)	3.19	ทำบ้าง	
6. ถ้าท่านมีโอกาสได้ ลองเสพยา ท่าน จะลองสักครั้ง เพื่อให้รู้ถึงโทษ พิษภัยของยาเสพติด ด้วยตัวของ ท่านเอง (เชิงลบ)	12 (2.4)	17 (3.4)	37 (7.4)	19 (3.8)	415 (83.0)	4.62	ไม่ได้ ทำเลย	
7. หากมีโอกาสและ เพื่อนสนิท ชัก ชวนให้ท่านค้ายา เสพติด ท่าน อาจร่วมค้ายา เสพติดกับเพื่อน ท่าน เพราะถือ เป็นทางหารายได้ ให้ครอบครัวอีก ทางหนึ่ง (เชิงลบ)	12 (2.4)	9 (1.8)	28 (5.6)	8 (1.6)	443 (88.6)	4.72	ไม่ได้ ทำเลย	

พฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมหลังเข้าร่วมโครงการ						ค่า เฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
8. บางครั้งบางครั้ง ที่ท่านต้องเรียน หนัก ท่านอาจพึง ยาขยัน หรือยา บ้าบ้าง เพื่อ ให้ท่านทำงานได้ มากขึ้นตามที่ เพื่อน ๆ แนะนำ และจะได้ทำงาน เสร็จตามเวลาที่ กำหนด (เชิงลบ)	14 (2.8)	16 (3.2)	32 (6.4)	10 (2.0)	428 (85.6)	4.64	ไม่ได้ ทำเลย	
9. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และไม่เสพยาเสพ ติดโดยเด็ดขาด (เชิงบวก)	370 (74.0)	37 (7.4)	43 (8.6)	12 (2.4)	38 (7.6)	4.38	ทำค่อนข้าง มาก	
10. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และชักชวนเพื่อน ให้ทำกิจกรรม อย่างอื่นแทน (เชิงบวก)	300 (60.0)	100 (20.0)	80 (16.0)	12 (2.4)	8 (1.6)	4.34	ทำค่อนข้าง มาก	
11. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ปฏิเสธคำชวน และเลิกคบเพื่อน คนนี้ไปเลย (เชิง ลบ)	96 (19.2)	125 (25.0)	168 (33.6)	76 (15.2)	35 (7.0)	2.65	ทำบ้าง	

พฤติกรรมกำบัง และต่อต้านยาเสพติด	ระดับของพฤติกรรมหลังเข้าร่วมโครงการ						ค่าเฉลี่ย	ความหมาย พฤติกรรม
	ทำมาก ที่สุด (100%)	ทำค่อนข้าง มาก (75%)	ทำบ้าง (50-50%)	ทำน้อย มาก (25%)	ไม่ได้ ทำเลย (0%)			
12. หากเพื่อนของ ท่านชักชวนให้ เสพยา ท่านจะ ตอบตกลงตามคำ ชวน เพราะกลัว เพื่อนจะไม่ให้เข้า กลุ่ม (เชิงลบ)	10 (2.0)	7 (1.4)	46 (9.2)	19 (3.8)	418 (83.6)	4.65	ไม่ได้ ทำเลย	
13. หากคนในครอบครัว ของท่านติดยา เสพติด ท่าน จะพาไปบำบัด รักษาที่สถาน บำบัด โดยไม่ อายต่อสังคมรอบข้าง (เชิงบวก)	278 (55.6)	117 (23.4)	70 (14.0)	21 (4.2)	14 (2.8)	4.25	ทำค่อนข้าง มาก	

ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 3.89 (พฤติกรรมพึงกระทำอยู่ในระดับสูง)

จากตารางที่ 23 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดอยู่ในระดับสูงในพฤติกรรมที่พึงกระทำและไม่ทำในพฤติกรรมที่ไม่พึงกระทำ โดยมีพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดเพิ่มขึ้นเล็กน้อยภายหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร มีค่าเฉลี่ย 3.89 โดยนักเรียนมีพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดที่ทำค่อนข้างมาก 3 อันดับแรก คือ 1) หากมีโอกาสและเพื่อนสนิทชักชวนให้ท่านค้ายาเสพติด จะไม่ร่วมค้ายาเสพติดกับเพื่อนท่าน เพราะไม่ถือเป็นทางหารายได้ให้ครอบครัวอีกทางหนึ่ง 2) หากเพื่อน ชักชวนให้เสพยาเสพติด จะไม่ตอบตกลงตามคำชวน และ 3) บางครั้งบางครั้งที่ต้องเรียนหนังสือหนัก ก็จะไม่ฟังยายหรือยาบ้าบ้าง เพื่อให้ทำงานได้มากขึ้นและเพื่อจะได้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.72 , 4.65 และ 4.64 ตามลำดับ

สำหรับพฤติกรรมที่ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง ยังคงเป็นเรื่องหากเพื่อนชักชวนให้เสพยาเสพติด จะปฏิเสธคำชวนแต่ไม่เลิกคบเพื่อนคนนี้ไปเลย

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละของนักเรียน และค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรม จำแนกตาม ระดับพฤติกรรมกำบังกัน และต่อต้านยาเสพติด

ระดับพฤติกรรมกำบังกัน และต่อต้านยาเสพติด	ก่อน			หลัง		
	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
ไม่ทำเลย	52 (10.4)	3.83	1.19	2 (0.4)	3.89	0.65
ทำน้อยมาก	11 (2.2)			13 (2.6)		
ทำบ้าง	52 (10.4)			83 (16.6)		
ทำค่อนข้างมาก	235 (47.0)			340 (68.0)		
ทำมากที่สุด	150 (30.0)			62 (12.4)		
รวม	500 (100.0)			500 (100.0)		
ระดับพฤติกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ = พฤติกรรมพึงกระทำอยู่ในระดับสูง						
ระดับพฤติกรรมหลังเข้าร่วมโครงการ = พฤติกรรมพึงกระทำอยู่ในระดับสูง						

จากตารางที่ 24 พบว่าภายหลังการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร นักเรียนส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่ง มีพฤติกรรมกำบังกันและต่อต้านยาเสพติดอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 68.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.6

สรุปจากค่าเฉลี่ยโดยรวม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกำบังกันและต่อต้านยาเสพติดอยู่ในระดับสูงในพฤติกรรมที่พึงกระทำ และไม่ทำในพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ สภาพครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างกัน

1.1 นักเรียนที่ต่างเพศกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 25 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	P
ชาย	223	3.36	0.44	0.86
หญิง	277	3.39	0.48	
รวม	500			

จากตารางที่ 25 พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

1.2 นักเรียนที่อายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 26 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	P
13 ปี	54	3.42	0.43	0.38	0.76
14 ปี	240	3.39	0.48		
15 ปี	189	3.35	0.45		
16 ปี	17	3.36	0.51		
รวม	500	3.38	0.46		

จากตารางที่ 26 พบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

1.3 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P	คู่ที่แตกต่าง
(1) มัธยมศึกษาปีที่ 1	42	3.35	0.30	2.86*	0.017	(1)>(6)
(2) มัธยมศึกษาปีที่ 2	39	3.40	0.60			(2)>(1),(2)>(3), (2)>(6)
(3) มัธยมศึกษาปีที่ 3	315	3.39	0.46			(3)>(1),(3)>(6)
(4) มัธยมศึกษาปีที่ 4	38	3.43	0.34			(4)>(1),(4)>(2), (4)>(3),(4)>(6)
(5) มัธยมศึกษาปีที่ 5	32	3.44	0.39			(5)>(1),(5)>(2), (5)>(3),(5)>(4), (5)>(6)
(6) มัธยมศึกษาปีที่ 6	34	3.07	0.44			-
รวม	500	3.38	4.15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดสูงสุดโดยมากกว่าทุกระดับชั้นการศึกษา นอกนั้นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , ปีที่ 2 , ปีที่ 3 และปีที่ 6 โดยที่กลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , ปีที่ 3 และปีที่ 6 ในขณะที่กลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 6 โดยที่กลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.4 นักเรียนที่มีเงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 28 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่มีเงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับแตกต่างกัน

เงินใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P	คู่ที่แตกต่าง
(1) ต่ำกว่า 1,000 บาท	98	3.30	0.43	2.91*	0.03	-
(2) 1,000-2,000 บาท	266	3.42	0.46			(2)>(1), (2)>(3)
(3) 2,000-3,000 บาท	115	3.32	0.49			(3)>(1)
(4) มากกว่า 3,001 บาท	21	3.55	0.40			(4)>(1), (4)>(2), (4)>(3)
รวม	500	3.38	0.46			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 พบว่า นักเรียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 3,001 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดสูงกว่าทุกกลุ่มรายได้ นอกนั้นกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 1,000-2,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและระหว่าง 2,001-3,000 บาท โดยที่กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 2,001-3,000 บาท จะมีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท

1.5 นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 29 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่มีสภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน

สภาพครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P	คู่ที่แตกต่าง
(1) บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน	424	3.37	0.46	4.16**	0.001	(1)>(4),(1)>(5)
(2) บิดาหรือมารดา หรือทั้งคู่มีคู่สมรสใหม่	5	3.42	0.44			(2)>(1),(2)>(5)
(3) บิดา-มารดา แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน	22	3.53	0.45			(3)>(1),(3)>(2), (3)>(4),(3)>(5)
(4) แยกกันอยู่คนละที่เพราะหน้าที่การงาน	24	3.28	0.53			-
(5) บิดาถึงแก่กรรม	22	4.32	0.23			(5)>(4)
(6) มารดาถึงแก่กรรม	3	4.46	0.00			(6)>(1),(6)>(2), (6)>(3),(6)>(4), (6)>(5)
รวม	500	3.38	0.46			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 29 พบว่า นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวที่มารดาถึงแก่กรรม มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดสูงกว่าทุกกลุ่ม นอกนั้นกลุ่มที่มีสภาพครอบครัวที่บิดา-มารดา แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน , บิดาหรือมารดาหรือทั้งคู่มีคู่สมรสใหม่ , แยกกันอยู่คนละที่ เพราะหน้าที่การงานและบิดาถึงแก่กรรม โดยที่กลุ่มที่บิดาหรือมารดาหรือทั้งคู่มีคู่สมรสใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน และบิดาถึงแก่กรรม โดยกลุ่มที่มีบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่มีบิดาถึงแก่กรรม และมารดาถึงแก่กรรม ในขณะที่กลุ่มที่มีบิดาถึงแก่กรรมจะมีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่แยกกันอยู่คนละที่ เพราะหน้าที่การงาน

1.6 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน

ตารางที่ 30 แสดงผลการเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	p	คู่ที่แตกต่าง
(1) พ่อ-แม่ ลูกรักใคร่ช่วยเหลือกันดี	258	3.46	0.50	8.87***	0.000	(1)>(2),(1)>(3)
(2) พ่อ-แม่ / ผู้ปกครองทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ	2	3.26	0.00			-
(3) ชัดแย้งกันบางครั้งแต่ก็ยังรักกันดี	226	3.27	0.38			(3)>(2)
(4) พ่อ-แม่ / ผู้ปกครองใช้เวลาส่วนใหญ่ทำแต่ทำงาน	14	3.64	0.56			(4)>(1),(4)>(2), (4)>(3)
รวม	500	3.38	0.46			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 30 พบว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่พ่อ-แม่ / ผู้ปกครองใช้เวลาส่วนใหญ่ทำแต่ทำงาน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดสูงกว่าทุกกลุ่ม นอกนั้นกลุ่มที่พ่อ-แม่ ลูกรักใคร่ช่วยเหลือกันดี จะมีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่พ่อ-แม่ / ผู้ปกครองทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ และชัดเจนบ้างบางครั้งแต่ก็ยังรักกันดี โดยกลุ่มที่ครอบครัวชัดเจนบ้างบางครั้งแต่ก็ยังรักกันดีนั้น มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่พ่อ-แม่ / ผู้ปกครองทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติด
สัญจร

ตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยาเสพติด จำแนกประเภทสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจกับความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	500	0.009	0.842
1.โทรทัศน์	500	-0.520	0.244
2.วิทยุ	500	-0.064	0.151
3.หนังสือพิมพ์	500	-0.049	0.273
4.นิตยสาร	500	-0.033	0.458
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	500	-0.02	0.959
5.นิตยสาร	500	-0.011	0.801
6.โปสเตอร์	500	0.121**	0.007
7.แผ่นพับ	500	0.082	0.066
8.ป้ายกลางแจ้ง	500	0.077	0.085
9.อินเตอร์เน็ต	500	-0.080	0.076
10.กิจกรรมเพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	-0.074	0.089
11.การจัดคอนเสิร์ตเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	-0.610	0.170
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	500	-0.272***	0.000
12.สมาชิกในครอบครัว	500	-0.098*	0.030
13.เพื่อน / คนรู้จัก	500	-0.168***	0.000
14.ครู / อาจารย์	500	-0.175***	0.000
15.ตำรวจ / ทหาร	500	-0.307***	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 31 พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคลเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แสดงว่านักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคลสูง จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดต่ำ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคลต่ำ จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดสูง แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ คือ -0.272 ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ยกเว้นสื่อเฉพาะกิจประเภทโปสเตอร์

และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อแต่ละประเภทกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคล ประเภทสมาชิกในครอบครัว , เพื่อน / คนรู้จัก , ครู / อาจารย์ , และตำรวจ / ทหาร มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคลประเภทนี้มาก จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดน้อย แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้น พบว่าไม่มีสื่อมวลชนประเภทใดที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อเฉพาะกิจ พบว่าสื่อเฉพาะกิจประเภทโปสเตอร์เท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อเฉพาะกิจประเภทโปสเตอร์มาก จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมาก แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดก่อนเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ตารางที่ 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จำแนกตามประเภทสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจกับทัศนคติต่อยาเสพติด

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	500	0.097*	0.036
1.โทรทัศน์	500	0.098*	0.032
2.วิทยุ	500	0.098*	0.033
3.หนังสือพิมพ์	500	-0.017	0.715
4.นิตยสาร	500	-0.091*	0.048
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	500	0.076	0.101
5.นิทรรศการ	500	0.209***	0.000
6.โปสเตอร์	500	0.138**	0.003
7.แผ่นพับ	500	0.094*	0.040
8.ป้ายกลางแจ้ง	500	0.052	0.254
9.อินเตอร์เน็ต	500	-0.014	0.760
10.กิจกรรมเพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	-0.034	0.465
11.การจัดคอนเสิร์ตเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	-0.041	0.377
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	500	-0.054	0.244
12.สมาชิกในครอบครัว	500	-0.042	0.368
13.เพื่อน / คนรู้จัก	500	-0.039	0.391
14.ครู / อาจารย์	500	0.076	0.097
15.ตำรวจ / ทหาร	500	-0.103*	0.026

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 32 พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชนมาก จะเป็นผู้ที่มีทัศนคติในทางที่ถูกต้องต่อยาเสพติด แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก คือ 0.095 ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อแต่ละประเภทกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดแล้ว พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์ และวิทยุ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทนี้มาก จะมีทัศนคติในทางที่ถูกต้องต่อยาเสพติดมาก แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก คือ 0.187 และ 0.098 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

แต่การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน ประเภทนิตยสาร พบว่ามีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อประเภทนิตยสารมาก จะมีทัศนคติในทางที่ถูกต้องต่อยาเสพติดน้อย แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก คือ -0.091 ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ประเภทหนังสือพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคลนั้น พบว่าสื่อบุคคลประเภทตำรวจ / ทหารเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคลประเภทนี้มาก จะมีทัศนคติในทางที่ถูกต้องต่อยาเสพติดน้อย แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก คือ -0.099 ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ พบว่าสื่อเฉพาะกิจ 3 ประเภทได้แก่ นิตรรศการโปสเตอร์ และแผ่นพับเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อเฉพาะกิจประเภทนี้มาก จะมีทัศนคติในทางที่ถูกต้องต่อยาเสพติดมาก แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ คือ 0.209 , 0.138 และ 0.094 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติดก่อนโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ตารางที่ 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จำแนกตามประเภทสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจกับพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	500	0.250***	0.000
1.โทรทัศน์	500	0.191***	0.000
2.วิทยุ	500	0.088*	0.049
3.หนังสือพิมพ์	500	0.177***	0.000
4.นิตยสาร	500	0.118**	0.008
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	500	0.164***	0.000
5.นิตรรศการ	500	0.148**	0.001
6.โปสเตอร์	500	0.136**	0.002
7.แผ่นพับ	500	0.051	0.256
8.ป้ายกลางแจ้ง	500	0.033	0.468
9.อินเตอร์เน็ต	500	0.118**	0.008
10.กิจกรรมเพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	0.144**	0.001
11.การจัดคอนเสิร์ตเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ตามศูนย์การค้าหรือชุมชนต่างๆ	500	0.141**	0.002

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	500	0.200***	0.000
12.สมาชิกในครอบครัว	500	0.100*	0.026
13.เพื่อน / คนรู้จัก	500	0.153**	0.001
14.ครู / อาจารย์	500	0.185***	0.000
15.ตำรวจ / ทหาร	500	0.158***	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 33 พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจมาก จะมีพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติดมาก

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อแต่ละประเภท กับพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทุกประเภท ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 กล่าวคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อมวลชนประเภทนี้มาก จะมีพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติดมาก

สำหรับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พบว่า สื่อบุคคลทุกประเภท ทั้งสมาชิกในครอบครัว , เพื่อน / คนรู้จัก , ครู / อาจารย์ และตำรวจ / ทหาร ต่างก็มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคลประเภทนี้มาก จะมีพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติดมาก

ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ มีเพียงสื่อเฉพาะกิจประเภทแผ่นพับ และป้ายกลางแจ้งเท่านั้น ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ประเภทวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต กิจกรรมเพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด และการจัดคอนเสิร์ตเพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด นั้น มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 นั่นคือ นักเรียนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อเฉพาะกิจประเภทนี้มาก จะมีพฤติกรรมการป้องกัน และต่อต้านยาเสพติดมาก

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 34 แสดงการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	P
ก่อนเข้าร่วมโครงการ	3.47	1.08	3.822***	0.000
หลังเข้าร่วมโครงการ	3.72	1.08		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 34 พบว่าความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่วัดก่อนเข้าร่วมโครงการ และหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ จึงกล่าวได้ว่า การเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญจรของนักเรียนครั้งนี้ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญาจะมีทัศนคติต่อยาเสพติดในทางที่เหมาะสมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อยาเสพติด ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา

ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	P
ก่อนเข้าร่วมโครงการ	3.92	0.87	2.396*	0.017
หลังเข้าร่วมโครงการ	4.05	0.80		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 พบว่าทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดของนักเรียนที่วัดก่อนเข้าร่วมโครงการและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ จึงกล่าวได้ว่าการเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญาของนักเรียนครั้งนี้ นักเรียนมีทัศนคติต่อยาเสพติดในทางที่เหมาะสมมากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญาจะมีพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดในทางที่ดีมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 36 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกำบัง และต่อต้านยาเสพติดก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา

พฤติกรรมกำบัง และต่อต้านยาเสพติด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	T	P
ก่อนเข้าร่วมโครงการ	3.83	1.19	2.256*	0.025
หลังเข้าร่วมโครงการ	3.97	0.64		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 พบว่าพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนที่วัดก่อนเข้าร่วมโครงการและหลังเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ จึงกล่าวได้ว่า การเข้าร่วมโครงการทูตเยาวชนต่อต้านยาเสพติดสัญญาของนักเรียนครั้งนี้ นักเรียนมีพฤติกรรมกำบังและต่อต้านยาเสพติดดีขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 7